नेव वाण्ड्दमग्रेण्सदासोन्नेव सदासीत् । ग्रासीदिव वाण्ड्दमग्रे नेवासीलङ् तन्मन र्वास ॥१॥ तस्मादेतद्षिणाभ्यनूक्तम् । नामदासीक्रो सदासीक्तदानी-मिति नेव हि सन्मनो नेवासत् ॥ ५॥ तदिदं मनः सृष्टमाविर्बुभूषत् । निरुक्त-तरं मूत्ततरं तदात्मानमन्वेक्तत्तपोऽतप्यत तत्प्रामूक्तत्पर्तिषशात्ष सक्साण्य-पश्यद्ात्मनोऽग्रोनकान्मनोमयान्मनश्चितस्ते मनसेवाधीयत्र मनसाचीयत्र मनसे-षु ग्रका अगृक्यत मनसास्तुवत मनसाशा । सन्यतिकं च यज्ञे कर्म क्रियते यतिकं च यज्ञियं कम मनमेव तेषु तन्मनोमयेषु मनश्चित्सु मनोमयमिक्रयत तथात्कं चे-मानि भूतानि मनसा संकल्पयन्ति तेषामेव सा कृतिस्तानेवाद्धति तांश्चिन्वन्ति तेषु ग्रहानगृह्णित तेषु स्तुवते तेषु शाष्ट्रमत्येतावती वै मनमो विभूतिरेतावती विमृष्टिरेतावन्मनः षर्तिष्णत्मक्स्राण्यग्रयोऽकास्तेषामेकेक व्व तावान्यावान-सौ पूर्वः ॥३॥ तन्मनो वाचममृतत । सेयं वाकमृष्टाविर्बुभूषित्रिरुत्ततरा मृत्तत-रा सात्मानमन्वेक्त्सा तपोऽतप्यत सा प्रामूक्त्सा षट्त्रिध्शतध सक्स्राण्यपश्य-दात्मनोज्योनकान्वाद्ययान्वाकिचतस्ते वाचैवाधीयत वाचाचीयत वाचैषु ग्रहा ग्रगृक्यत वाचास्तुवत वाचाशा । सन्यतिकं च यज्ञे कर्म क्रियते यतिकं च यज्ञियं कर्म वाचेव तेषु तदाङ्मयेषु वाक्चित्सु वाङ्मयमिक्रयत तयात्कं चेमानि भूतानि वाचा वदित तेषामेव सा कृतिस्तानेवाद्धित तांश्चिन्वति तेषु ग्रहानगृह्णित ते-षु स्तुवते तेषु शाध्मत्येतावती वे वाचो विभूतिरेतावती विसृष्टिरेतावती वा-क्षय्त्रिष्धात्मक्स्राण्यग्रयोऽकास्तेषामेकैक एव तावान्यावानमौ पूर्वः ॥४॥ सा वाक्प्राणममृतत । मोऽयं प्राणः मृष्ट ग्राविर्वुभूषित्रिरुक्ततरो मृत्तरः स ग्रात्मा-नमन्वेक्त्स तपोऽतप्यत स प्रामूक्त्स षर्त्रिधशत७ सक्स्राण्यपश्यदात्मनोऽग्री-नकान्प्राणमयान्प्राणचितस्ते प्राणेनैवाधीयत्त प्राणेनाचीयत्त प्राणेनैषु ग्रहा ग्रग्-क्यन प्राणिनास्तुवत प्राणिनाशाध्मन्यत्किं च यज्ञे कर्म क्रियते यत्किं च यज्ञियं